קיט א אַשְׁרֵי תְמִימֵי דָרֶךְ הַהֹלְכִים בְּתוֹרַת יְהוָה׃ ב אַשְׁרֵי נֹצְרֵי
עֵדֹתָיו בְּכָל לֵב יִדְרְשׁוּהוּ׃ ג אַף לֹא פָעֲלוּ עַוְלָה בִּדְרָכָיו הָלָכוּ׃ ד אַתָּה
צִוִּיתָה פִקֻּדֶיךָ לִשְׁמֹר מְאֹד׃ ה אַחֲלַי יִכֹּנוּ דְרָכַי לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ׃ ו אָז לֹא אֵבוֹשׁ
בְּהַבִּיטִי אֶל כָּל מִצְוֹתֶיךָ׃ ז אוֹדְךָ בְיֹשֶׁר לֵבָב בְּלָמְדִי מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ ח אֶת
חֻקֶּיךָ אֶשְׁמֹר אַל תַּעַזְבֵנִי עַד מְאֹד׃

שימוש תהלים

למי שרוצה שיתקיים בידו מצוה

אשר תמימי דרך (קיט-א, א'): [שימוש תהלים לפרק קיט-א] לרתת הגוף לחוש עליו פעמים. ולמי שירצה לעשות מצוה שתתקיים בידו.

זוהר תהלים

הַתּוֹרָה הוּא כָּל הַחַיִּים וְכָל טוֹב

אַשְׁרֵי תְמִימֵי דָרֶךְ וגו' (קיט, א): [זוהר בראשית חיי שרה (דף קלב.) זוהר תורה]

אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת ה'. אמר רבי אלעזר כמה הם אנשים שוטים שאין יודעים ואין משגיחים לעסוק בתורה, לפי **שהתורה כל חיים וכל חירות וכל טוב היא בעולם הזה ובעולם הבא,** חיים הם בעולם הזה שזוכים לימים שלמים בעולם הזה, כמש"כ (שמות כג) את מספר ימיך אמלא, ולימים ארוכים בעולם הבא[קמח] לפי שהם חיים שלמים, הם חיים של שמחה, חיות בלי עצבות, חיות שהם חיים, חירות בעולם הזה חפשי מהכל, מי שעמלו בתורה אין יכולים לשלוט עליו כל העמים שבעולם, ואם תשאל הלא היה דור של שמד, אבל גזרה זו היתה מלמעלה כגון רבי עקיבא וחבריו, וכך עלתה במחשבה, חירות ממלאך המות שאינו יכול לשלוט עליו, וכך הוא בודאי, שהרי אם אדם הראשון היה מתדבק בעץ החיים שהיא התורה, לא היה גורם מיתה לו ולכל העולם, ולפיכך כאשר נתן הקב"ה את התורה לישראל מה כתוב בה חרות על הלוחות, וזה נתבאר, ואלמלא שישראל לא חטאו ועזבו עץ החיים, לא היו גורמים מיתה לעולם כמקדם, והקב"ה אמר (תהלים פב) אני אמרתי אלהים אתם

זיו הזוהר

קמח. ימים ארוכים בעוה"ב, היינו לאחר מיתה בגן העדן, כי כמו שיש ימים קצובים לחיי עוה"ז כן יש ימים קצובים לכל אחד לאחר מותו בגן העדן שנקרא עוה"ב הפרטיות ששם ינתן לכל אחד שכרו תענוג רוחני שאינו מושג לנו, וע"י זכות תלמוד תורה זוכה שם לאריכות ימים שלא יגזור עליו לחזור לחיי עוה"ז בזמן קרוב, כידוע דרש הזוה"ק בענין המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית, ובענין דור הולך ודור בא שכל הנשמות חוזרות ובאות לאחר איזה זמן לחיות בחיי עוה"ז, כי מעטות הן נשמות חדשות, ואין כאן מקום להאריך בענין זה: